

APSOLOVENTI U PRAGU

piše: Mirko Štefanek

Eto mene je zapala dužnost (ili možda čast) napisati par riječi o apsolventskom putovanju održanom prošle godine (od 06. 06. do 13. 06. 2000.). Destinacije su nam bile tzv. tura Habsburška monarhija tj. Budimpešta, Prag i Beč. Išli smo putnom agencijom ALGA.

I tako nas 20-ak sa geodezije pojačani sa 15 strojara i vjerovali ili ne strojarica krenusmo 06. 06. kasno navečer. Uz kraća zadržavanja za puš ili piš pauze stigli smo u Budimpeštu oko 6 i 30 i neugodno se iznenedili. Izuzev jedne samoposluge i nekog polu restorana - polu kafe bara sve je bilo zatvoreno do 9 sati. Taj grad spava do 9 sati!!! Nigdje psa... Jutro je bilo prohladno sa obzirom na doba godine i mi smo besciljno lutali ulicama Budimpešte do 9 sati, lagano se tresući od hladnoće. Tada je došla naša voditeljica. Polu hrvatica - polu mađarica koja nam je stvarno iscrpno pokazala i Budim i Peštu. Grad je stvarno ono... ima se što za vidjeti... svaka zgrada je za stani pa gledaj! Ali grad nije ništa jeftiniji nego Zagreb, dapače odlučili smo večer provesti u hotelu sa vinom prošvercenim preko granice i "gorivom" kupljenim u samoposluzi...

Naravno da bi naša ekurzija imala geodetski predznak zamolili smo voditeljicu da nas odvede na brdo Gellertheygy (za one koji ne znaju što je to... S. Macarol Praktična geodezija str. 593.). I naravno manirom već iskusnih geodeta dali smo se u potragu za tom famoznom ishodištnom točkom... i... naravno nismo je našli. Možda smo je i gledali ali naša voditeljica nije imala pojima o čemu mi to pričamo. Pronašli smo signal na spomeniku koji se nalazi na brdu i odlučili da je to - TO. I točka.

Večer u hotelu koji je zapravo bio nalik na S. D. S. Radić ali su konkretno u našu sobu veličine na Savi utrpali 4 kreveta. Naravno, ta soba je odabrana za tulum... I tako nas povremeno 25 uz glazbu sa MTV-a i domaće hrvatsko vino potpomognuto sa pivom i nešto žešćeg alkohola

smo se fino opustili i zaboravili na geodetske brige ... tulum ko tulum uz nebitno kucanje susjeda koji su ispostavilo se stvarno studenti i neki od njih imaju sutra ispit, e sorry stari moj, krivo vrijeme i krivo mjesto, ispit manje više, proći češ ga drugi put... mi smo samo noćas tu!

Nakon ne-prospavane noći imali smo slobodan dan po Budimpešti... Podjeljeni u grupe zauzeli smo centar Budimpešte... ovaj put poslije 10 da ne bi bilo zabune! Kao što rekoh grad je skup pa smo se hranili u McDonaldsu izuzev nekih BBB koji znaju sa posljednjeg gostovanja Dinama u Budimpešti gdje se može pojesti odrezak od 80 dkg!

Na odlasku smo doživili ružnu epizodu. Kolegici je ukradena torbica sa svim dokumentima (naravno i pasoš je bio unutra) pa se nažalost morala vratiti u Hrvatsku uz mnogo peripetija. Zato ako se ikad nađete u Budimpešti otvorite širom oči jer čuli smo još puno priča o takvim slučajevima. Ta torbica je bila u busu i stalno je netko bio u njemu ali ipak je ukradena, kako? E to su profići!

Sljedilo je noćno putovanje preko Slovačke do Praga. Taj put smo naravno svi prespavali jer većina je u zadnjih 30-tak sati spavala sat-dva! Razgledavanje Praga... ono klasika... Židovska četvrt, uži centar, sat sa 12 apostola ali ono što smo vidjeli okolo dalo je naslutiti da ćemo se

dobro složiti sa tim gradom. Kasnije smo skužili da smo u pravu. Grad je ludnica!!! Mi smo u Zagrebu 20-ak godina iza njih što se tiče života. I neka su česi u bijelim čarapama i šlapama ali znaju živiti! Preko dana to je jedan fin grad.. kultura i tako to, a kad padne noć - woow ima se što za viditi i doživiti. Večer počinje u nekakvoj pivnici (mi smo konkretno bili «U PIVNCE» - vidi sliku) gdje se može fino pojesti i popiti za kojih 50-ak kuna ili manje. Samo činjenica da smo nas cca 35 pili cijelu večer za ceh od oko 400 kn govori sve!!! I još uz to konobarice u toplesu. Neka čudna slučajnost, mi smo je zvali Yvette po uzoru na konobaricu iz kultne serije «Alo, alo» a ona se stvarno odazivala jer se stvarno zove Yvetta. Vozite se u taksijem po cijelom gradu za malu lovu od diska do diska ili koktel bara. A neke diskoteke su nam stvarno ostale u sjećanju. Tako je jedan odmah pored Karlova mosta, (ne sjećam se imena) koji je ne četiri kata. Za svačiji ukus po nešto. Od muzike uživo (funky) preko rocka, transa do klasičnih disko stvari. A piće - cijena prava sitnica u pravom smislu riječi. Piva 5 kn, sokovi 4 kn...

Hotel u kojem smo boravili zove se Golf. Na izlazu iz grada je nešto kao Jarun Zagrebu, ali povezan tramvajem do centra i toplo ga preporučam svakom putniku, namjeniku ili budućem apsolventskom. Nikakvih zamjerki... stvarno ugodno iznenađenje nakon onog u Budimpešti. Hrana stvarno OK, samo šteta što smo uglavnom doručke prespavali... čak smo znali

ne otići spavati da ne propustimo doručak jer je bio zakon!

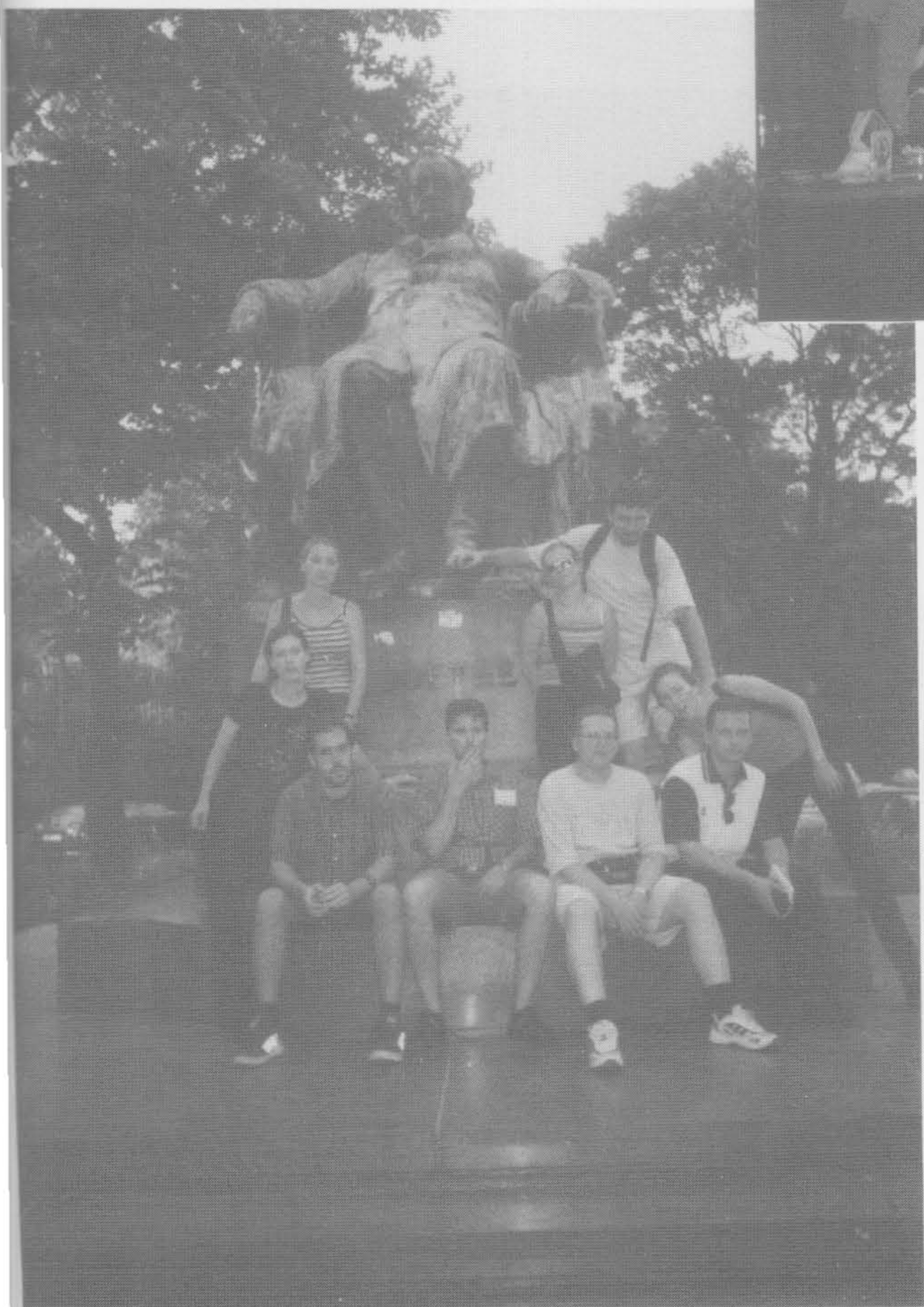
Za ručak bi otišli u centar grada u neki restoran jer odnos cijene, količine i kvalitete je stvarno pristojan. Kompletan meni sa desertom i pićem ne bi platio 50 kuna. A restorana stvarno ima za svačiji ukus... ma grad je super. Ako vas put nanese u Prag preporučam i vožnju brodom po

Vltavi. Kako rijeka ima veliki pad u tom dijelu postoje ustavi na rijeci i tako se dok ste u brodu podižete i spuštate oko 2 metra. Cool! Nama se svidilo. A i švedski stol na brodu! Rečeno nam je da nećemo moći sve pojesti, što mi nismo mogli vjerovati, jer nas je bilo par koji stvarno mogu pojesti... ali nismo sve počistili... aaa da smo ostali još sat-dva sigurno bi očistili, to je taj trik - ne možeš pojesti jer si na tom brodu sat i pol, a hrane stvarno ima. Tih 5 dana je stvarno brzo prošlo, mi smo se izludirali, vidjeli Prag (nisam vas htio gnjaviti puno sa

znamenitostima to možete vidjeti u svakom vodiču kroz Prag) i tako umorni i bez novca ukrkali se na bus prema Zagrebu. Ali tu je bila još jedna postaja - Beč. Ajmo viditi i Beč, ali samo viditi jer smo bez para i iscrpljeni. Palo nam je na pamet kad smo već bili na Gellertheygu

da idemo vidjet još jednu ishodišnu točku, onu na crkvi Sv. Stjepana u centru Beča. Ali nikakav natpis (zašto Bečani?) za takvu stvar nismo našli u okolini katedrale. Tako smo se samo slikali ispred crkve i morali se zadovoljiti time. Bili smo i tamo! Kako nismo imali više love ni za kavu (tamo je užasno! skupo) nagovorili smo vodiča da nas vodi doma prije predviđenog. Kad sad saberem dojmove (skoro godinu nakon toga) mogu reći da se geodeti znaju zabaviti i bilo bi lijepo da se za par godina skupimo i zaprašimo, ali ovaj put samo u Prag, jer grad je stvarno otkačen i treba ga opet posjetiti... P. S. Ako koja generacija ima namjeru ići u Prag neka me pozovu jer to iskustvo valja ponoviti. Bit ću vam vodič...